

Otillräcklig Skapelse

Undan Världens skarpa blickar,
dold, i min egen dunkla vrå, -
sitter jag, - med huv´et nickar,
tycker stunden är, ganska, grå.
Saknar de gyllene 'Kickar', - -
- som jag, vanligtvis, brukar få!

Jag på mig vänder å vrider
å undrar vad det är som stör.
Ser de kollektiva strider, --
där folk varandra illa gör.
Går vi emot hemska tider, -
då populationerna dör!?

Säg, visst, är det, väl, illa ställt
med livskvalitén, överlag!?
emotionellt -- och sexuellt...
Det tycker, åtminstone, - jag!
För längesen, jag tårar fällt
över detta, men ej, - idag !

Det värsta med ens situation
är, väl, dock, att den är letal.
Man är ett dödens lilla hjon,
som är ute på isen, hal...
Kan, snart, petas från Livets tron, -
- trots att man vart snäll å lojal!

Är grymt att man från Livet tas !
Vad är det man - istället - får?
Ska alla drömmar gå i kras?
Som det i vissa Skrifter står!
Eller, börjar en helt ny Fas,
då vi ini evighet går ?....

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten